

N:o 1.

Ank. till Riksd. kansli den 28 januari 1903, kl. 11 f. m.

Betänkande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition, angående förändrad lydelse af §§ 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11 och 25 i förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin den 13 juli 1887, såvidt sagda proposition afser höjning af brännvinstillverkningsskatten.

I proposition, n:o 22, som nästlidne gårdag hänvisats till bevillningsutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande af vid propositionen fogadt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för den 23 innevarande januari,

dels föreslagit Riksdagen att antaga ett propositionen bilagdt förslag till förändrad lydelse af §§ 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11 och 25 i förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin den 13 juli 1887,

dels ock i sammanhang härmed föreslagit,

att hvad sålunda i afseende å förhöjningen af brännvinsskatten stadgas skall lända till efterrättelse från och med dag, som, efter af Riksdagen där-om fattadt beslut, af Kungl. Maj:t kungöres;

att bestämmelserna angående särskild afgift för brännvin, som tillverkas vid bränneri under tid, då majs där användes, samt angående användningen af malen spannmål skola träda i kraft från och med dag, som, efter det Riksdagen fattat beslut om upphäfvande af majstullen, af Kungl. Maj:t kungöres;

att skatt vid denaturering af brännvin skall intill den 1 oktober 1903 restitueras med 50 öre för litern;

Bih. till Riksd. Prot. 1903. 5 Saml. 1 Afd. 1 Häft. (N:o 1).

att bestämmelserna angående den förhöjda restitutionen vid utförelse af skola tillämpas från och med den 1 januari 1904; samt att öfriga bestämmelser skola träda i kraft den 1 oktober 1903.

Det af Kungl. Maj:t framlagda förslaget till ändring af ofvanberörda §§ i brännvinstillverkningsförordningen är af följande lydelse:

Förslag

till

förändrad lydelse af §§ 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11 och 25 i nämnda förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin den 13 juli 1887.

§ 3.

För brännvinstillverkning må begagnas redskap af hvilken storlek och beskaffenhet som helst med allenast de inskränkingar, som för kontrollens handhavande äro eller varda föreskrifna. Äfven må användas alla slags råämnen, majs och utländsk potatis, dock endast i den ordning, här nedan sägs, samt malen spannmål allenast under den särskilda kontroll, som af Kungl. Maj:t föreskrifves.

§ 4.

1. Den, som vill idka brännvinstillverkning, skall minst tio dagar före den, då tillverkningen är afsedd att begynna, skriftligen anmäla sådant hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande, med uppgift å såväl stället för tillverkningens bedrifvande som ock dagen, då den skall taga sin början, samt därvid aflämna bevis, att han är behörig att utöfva brännvinstillverkning. Af bolag tillämnad brännvinstillverkning skall anmälas af den, som enligt gällande lag äger för bolaget föra talan, och skall därvid lämnas uppgift om samtliga delägare i bolaget. Finner Kungl. Maj:ts befallningshafvande hinder icke möta för handteringens utöfvande, varde tillståndsbevis utfärdadt. Dock må sådant bevis icke utfärdas för den, hvilken blifvit dömd till ansvar för brott, som omförmälas i §§ 23 och 25 i denna förordning.

2. Vill tillverkare för brännvinstillverkning använda majs eller utländsk potatis, göra därom skriftlig anmälan hos den vid bränneriet anställde kontrollören minst tre dagar, innan den första inmäskningen däraf är afsedd att ske. Kontrollören åligger att dels lämna tillverkaren bevis om gjord an-

mälan, dels och ofördröjligen därom underrätta Kungl. Maj:ts befallningshafvande och öfverkontrollören.

§ 6.

1. Vill brännvinstillverkare före den allmänna tillverkningstidens utgång afstå från tillverkningsrätten, skall han därom göra skriftlig anmälan hos den kontrollör, som är anställd vid bränneriet, minst tre dagar före utgången af det tillverkningsdygn, med hvilket han anmäler sig vilja afsluta tillverkningen; dock att, om bränneri eller däri begagnad redskap genom vådeld eller annan olyckshändelse blifvit väsentligen skadadt, tillverkningsrätten må upphöra omedelbart, efter det tillverkaren gjort skriftlig anmälan därom. Kontrollören åligger att dels lämna tillverkaren bevis om gjord anmälan, dels och ofördröjligen underrätta Kungl. Maj:ts befallningshafvande och öfverkontrollören om tiden för tillverkningsrättens upphörande.

2. I bränneri, där tillverkningen sålunda blifvit anmäld att upphöra, må den ej efter den utsatta tiden äga rum utan förnyad anmälan, som i § 4 mom. 1 sägs.

3. Om tillverkare, som anmält sig ämna vid brännvinstillverkning använda majs eller utländsk potatis, vill upphöra med användningen af dylika råämnen före den allmänna tillverkningstidens utgång, göre han därom anmälan på sätt i mom. 1 sägs; och skall, då sådan anmälan sker, förfaras på sätt i samma mom. föreskrifves.

4. Med tillverkningsdygn förstås i denna förordning tiden från klockan tolf på dagen den ena till samma timme å nästföljande helgfria dag.

§ 7.

Om anmäld brännvinstillverkning ej företages inom tre tillverkningsdygn efter den i anmälan uppgifna tid eller brännvinstillverkning afbrytes utan sådan anmälan, som i § 6 mom. 1 omförmäles, eller utan Kungl. Maj:ts därom meddelade föreskrift och ej inom tre tillverkningsdygn, det oräknadt, hvarunder afbrottet inträdde, ånyo företages, åligger det brännvinstillverkaren att för de tillverkningsdygn, under hvilka tillverkningen sålunda icke utöfvats, gälda på bränneriet belöpande kontrollkostnader.

§ 8.

Förteckning öfver anmälningar och uppgifter enligt § 4 mom. 1 och § 5 skall af Kungl. Maj:ts befallningshafvande öfversändas till öfverkontrollör

sist dagen, efter det sådan anmälan skett, och till finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå första helgfria dag i hvarje vecka.

§ 10.

1. För brännvin, tillverkad inom landet, skall efter afdrag af två procent, som äro skattefria, tillverkaren påföras skatt med 65 öre för hvarje liter af normalstyrka, hvarmed förstås brännvin, som vid + 15° å Celsii termometer innehåller 50 volymprocent alkohol.

2. Inbetalning af tillverkningskatt verkställs i landtränteriet, dock hvarje gång icke för mindre än 1,500 liter.

3. Vid utförsel af brännvin må, efter hvad särskildt finnes stadgad, åtnjutas restitution med 66,3 öre för hvarje liter renadt och med 65 öre för hvarje liter icke renadt brännvin af normalstyrka.

4. Restitution af tillverkningskatt må under de villkor och den kontroll, Kungl. Maj:t vill föreskrifva, åtnjutas:

för brännvin, som vid staten tillhörigt krutbruk användes för tillverkning af krut, afsedt för krigsbruk eller för öfningar i försvarsändamål;

för finkelolja, afsedd till tekniskt ändamål; samt

för brännvin, som gjorts till förtäring obrukbart (denaturerats).

För brännvin, som denaturerats vid bränneri, där tillverkningsrätt gäller, må åtnjutas skattefrihet.

Afgift för undersökning af finkelolja i och för restitution af tillverkningskatt utgår med två öre och för denaturering af brännvin med ett öre för hvarje liter af normalstyrka.

§ 11.

1. Har tillverkningen icke uppgått till 8,000 liter beskattningsbart brännvin för hela den tid tillverkningsrätten gällt, då skall förutom stadgad skatt erläggas en afgift af 10 öre för hvarje liter, hvarmed det tillverkade litertalet understiger nämnda belopp; och likaledes skall, i händelse tillverkningen ej uppgått till 500 liter i medeltal för hvarje tillverkningsdygn, utgå en afgift af 10 öre för hvarje liter, hvarmed det tillverkade brännvinet understiger ett efter en medeltillverkning af 500 liter beräknadt tillverkningsbelopp. Dessa afgifter skola dock ej utgå, då tillverkningsrättens upphörande grundar sig på anmälan efter olyckshändelse, hvarom i § 6 sägs, eller Kungl. Maj:ts därom meddelade föreskrift; och ankomme på Kungl. Maj:ts pröfning, huruvida eller i hvad mån befrielse från desamma må medgifvas, då brännvinet erhålles såsom biprodukt vid annan tillverkning.

2. Har tillverkningen vid ett och samma bränneri under tiden från den 1 oktober till den 1 därpå följande maj öfverstigit 600,000 liter beskattningsbart brännvin eller under tiden från den 1 maj till den 1 oktober öfverstigit 435,000 liter, då skall förutom stadgad skatt erläggas en afgift af 5 öre för hvarje liter, hvarmed det tillverkade litertalet öfverstiger i förra fallet 600,000 liter och i det senare 435,000 liter.

3. De enligt mom. 1 och 2 utgående särskilda afgifter skall tillverkaren inom fjorton dagar efter tillverkningsrättens upphörande inbetala till landtränneriet. Sker det ej, låte Kungl. Maj:ts befallningshafvande ofördröjligen utmäta afgifterna; och skall emellertid det vid bränneriet tillverkade och vid tillverkningstidens slut under offentlig vård kvarvarande brännvinet utgöra pant för afgifterna.

4. För brännvin, tillverkad vid bränneri under tid, då jämlikt anmälan enligt § 4 mom. 2 majs eller utländsk potatis där användes för brännvinstillverkning, skall tillverkaren påföras en särskild afgift af 5 öre för hvarje liter. Denna afgift inbetalas förskottsvis i landtränneriet, dock hvarje gång icke för mindre än 10,000 liter; för mycket erlagd afgift restitueras efter tillverkningsrättens upphörande på därom af tillverkaren gjord framställning.

§ 25.

1. Den, som vid brännvinstillverkning från beskattning undansnillar något af det brännvin, som tillverkas, begagnar tillverkningsredskap, ledningsrör eller sprithållare med dold öppning eller afledning, hvarigenom brännvin kan lönnligen uttagas, eller oloffigen bryter försegling eller öppnar eller borttager lås, som öfverkontrollör eller kontrollör i bränneri åsatt, eller gör åverkan å den i bränneriet uppsatta kontrollapparaten, straffes med böter från och med 500 till och med 5,000 kronor eller dömes till fängelse från och med en månad till och med ett år; dock må, där försnillning skett i större omfattning eller omständigheterna eljest äro synnerligen försvarande, dömas till straffarbete från och med två månader till och med två år. Den, som efter detta lagrum dömes, skall ock utgifva den skatt, som belöper sig för det undansnillade brännvinet, samt hafva förbrutit redskapen, det i bränneriet med därtill hörande förvaringsrum och nederlagsmagasin vid beslagstillfället befintliga brännvin och de kärl, i hvilka de förvaras.

2. Har tillverkare vid brännvinstillverkning utan anmälan, som i § 4 mom. 2 sägs, användt majs eller utländsk potatis, erlägge han för allt det brännvin, som vid bränneriet tillverkats under den tid, då tillverkning där pågick på grund af samma tillståndsbevis, som gällde, när den oloffiga an-

vändningen af nämnda råämnena ägde rum, en särskild afgift af 5 öre för hvarje liter, dock minst 500 kronor.

3. Varder någon, som begagnar nederlagsrätt, beträdd med att olofligen bortföra brännvin från nederlaget eller bryter han kronans lås, som blifvit satt å nederlagsmagasin, dömes till böter från och med 100 till och med 2,000 kronor eller fängelse från och med en till och med sex månader. Äro omständigheterna synnerligen försvårande, dömes till straffarbete från och med två månader till och med ett år. I fall det olofligen bortförda brännvinet återfinnes, vare det förverkadt; kan det ej tillrättaskaffas, gälde tillverkaren dess värde.

Ifrågavarande kungl. proposition afser, såsom af den föreslagna lydelsen af åtskilliga §§ af brännvinstillverkningsförordningen framgår, *dels* höjning af tillverkningskatten från 50 till 65 öre för beskattningsbar liter samt häraf betingad höjning af restitutionsbeloppet i de fall, då restitution af tillverkningskatt är medgifven, *dels ock* i öfrigt åtskilliga ändringar i lagstiftningen angående brännvinstillverkningen. Så har föreslagits förkortning af vissa i förordningen förekommande anmälningstider samt förändrade grunder för beräkandet af tilläggsafgiften vid s. k. öfvertillverkning. Men utom dessa ändringar af mindre väsentlig betydelse innehåller propositionen jämväl särskilda bestämmelser för det fall, att vid tillverkning af brännvin användes majs eller utländsk potatis äfvensom föreskrift om särskild tilläggsafgift för brännvin, tillverkadt vid bränneri å tid, då dessa råämnena där användas för brännvinstillverkning; hvarjämte är föreslaget, att användning af malen spannmål för brännvinstillverkning må äga rum allenast under den särskilda kontroll, som af Kungl. Maj:t föreskrifves.

I nära sammanhang med den föreslagna höjningen af brännvinstillverkningskatten står frågan om höjda tullsatser å brännvin och sprit, likör samt vin, som från utlandet införas. Detta förhållande har jämväl blifvit beaktadt, i det att höjning af tullen å nämnda artiklar äfvensom eter och eterarter blifvit i särskild proposition föreslagen, hvilken proposition äfvenledes blifvit till utskottet hänvisad.

En granskning i detalj af den kungl. propositionen, såvidt densamma afser såväl en särskild afgift vid tillverkning af brännvin af majs och utländsk potatis samt särskilda kontrollföreskrifter för tillstånd att till brännvinstillverk-

ning använda mjöl, som ock de föreslagna ändringarna i fråga om anmälnings-tider och beräkningen af tilläggsafgiften vid öfvertillverkning, kräfver otvifvel-aktigt icke allenast i och för sig en tämligen afsevärd tid, utan är jämväl, hvad beträffar den särskilda afgiften vid tillverkning af brännvin af majs, beroende af det beslut, Riksdagen kan komma att fatta i anledning af den till Riksdagen aflåtna, men ännu icke behandlade propositionen om borttagande af tullen å omalen majs. En behandling i utskottet af nu förevarande proposi-tion i dess helhet skulle således kräfva en lång tid och i hvarje fall icke kunna medhinnas inom den närmaste tiden. Frågan om höjning af tillverknings-skatten å brännvin torde däremot kunna omedelbart afgöras; och enligt utskottets förmenande är det af yttersta vikt, att denna fråga äfvensom den därmed sammanhängande frågan om höjda tullsatser för brännvin och sprit, likör och vin varda så skyndsamt som möjligt behandlade, då ett dröjsmål i detta hän-seende i hög grad äfventyrar det med nämnda förhöjningar afsedda ändamålet att bereda statsverket ökade inkomster. Utskottet, som i särskildt betänkande af denna dag afgifver utlåtande i anledning af den kungl. propositionen om förhöjning i tullsatserna för brännvin och sprit m. m., har därför ansett sig böra ur propositionen om ändringar i brännvinstillverkningsförordningen utbryta den del, som angår höjning af tillverknings-skatten å brännvin, jämte de häraf beroende öfvergångsstadganden samt häröfver nu afgifva yttrande.

Stadgandena om brännvinstillverknings-skatten återfinnas i § 10 af gäl-lande förordning angående villkoren för tillverkning af brännvin, hvilken § är af följande lydelse:

1. För brännvin, tillverkad inom landet, skall efter afdrag af två procent, som äro skattefria, tillverkaren påföras skatt med 50 öre för hvarje liter af normalstyrka, hvarmed förstås brännvin, som vid $+ 15^{\circ}$ å Celsii termo-meter innehåller 50 volymprocent alkohol.

2. Inbetalning af tillverknings-skatt verkställes i landtränteriet, dock hvarje gång icke för mindre än 1,500 liter.

3. Vid utförsel af brännvin må, efter hvad särskildt finnes stadgadt, åtnjutas restitution med 51 öre för hvarje liter renadt och med 50 öre för hvarje liter icke renadt brännvin af normalstyrka.

4. Restitution af tillverknings-skatt må under de villkor och den kontroll, Kungl. Maj:t vill föreskrifva, åtnjutas:

för brännvin, som vid staten tillhörigt krutbruk användes för tillverkning af krut, afsedt för krigsbruk eller för öfningar i försvarsändamål;

för finkelolja, afsedd till tekniskt ändamål; samt

för brännvin, som gjorts till förtäring obrukbart (denaturerats).

För brännvin, som denaturerats vid bränneri, där tillverkningsrätt gäller, må åtnjutas skattefrihet.

Afgift för undersökning af finkelolja i och för restitution af tillverknings-skatt utgår med två öre och för denaturering af brännvin med ett öre för hvarje liter af normalstyrka.

I Kungl. Maj:ts nu ifrågavarande proposition föreslås, på sätt ofvan omförmäls, att berörda § måtte erhålla följande förändrade lydelse:

1. För brännvin, tillverkad i inom landet, skall efter afdrag af två procent, som äro skattefria, tillverkaren påföras skatt med 65 öre för hvarje liter af normalstyrka, hvarmed förstås brännvin, som vid + 15° å Celsii thermometer innehåller 50 volymprocent alkohol.

2. Inbetalning af tillverknings-skatt verkställes i landtränteriet, dock hvarje gång icke för mindre än 1,500 liter.

3. Vid utförsel af brännvin må, efter hvad särskildt finnes stadgadt, åtnjutas restitution med 66,3 öre för hvarje liter renadt och med 65 öre för hvarje liter icke renadt brännvin af normalstyrka.

4. Restitution af tillverknings-skatt må under de villkor och den kontroll, Kungl. Maj:t vill föreskrifva, åtnjutas:

för brännvin, som vid staten tillhörigt krutbruk användes för tillverkning af krut, afsedt för krigsbruk eller för öfningar i försvarsändamål;

för finkelolja, afsedd till tekniskt ändamål; samt

för brännvin, som gjorts till förtäring obrukbart (denaturerats).

För brännvin, som denaturerats vid bränneri, där tillverkningsrätt gäller, må åtnjutas skattefrihet.

Afgift för undersökning af finkelolja i och för restitution af tillverknings-skatt utgår med två öre och för denaturering af brännvin med ett öre för hvarje liter af normalstyrka.

De öfvergångsstadganden, som bero af de af Kungl. Maj:t föreslagna förändringarne i nyssberörda §, innefattas, på sätt jämväl ofvan berörts, i följande, af Kungl. Maj:t i propositionen framställda förslag, nämligen:

att hvad sålunda i afseende å förhöjningen af brännvinsskatten stadgas skall lända till efterrättelse från och med dag, som, efter af Riksdagen därom fattadt beslut, af Kungl. Maj:t kungöres;

att skatt vid denaturering af brännvin skall intill den 1 oktober 1903 restitueras med 50 öre för litern; samt

att bestämmelserna angående den förhöjda restitutionen vid utförsel skola tillämpas från och med den 1 januari 1904.

Enligt ofvanberörda, vid propositionen fogade utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden har chefen för finansdepartementet vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t i nu ifrågavarande afseende anfört följande:

*Utom af förenämnda orsaker påkallas ändring i förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin jämväl af en annan anledning, om hvilken jag vid framläggande inför Eders Kungl. Maj:t af förslag till beräkning af statsverkets inkomster och utgifter för år 1904 redan erinrat, nämligen behovet af ökade statsinkomster, hvilket behof föranleder därtill, att tillverkningskatten bör höjas med 15 öre eller från 50 öre till 65 öre för liter. Häraf föranledes ändring i § 10 mom. 1 af nämnda förordning.

Därjämte erfordras i mom. 3 af samma § ändring i fråga om det belopp, som må restitueras vid utförsel af brännvin. Detta belopp bör för råbrännvin vara lika med skatten, eller 65 öre, samt för renadt brännvin, enligt nu gällande grundsats, skatten för en liter råbrännvin, ökad med två procent, eller 66,3 öre.

I § 12 i tillverkningsförordningen stadgas, att af det obeskattade brännvinet minst 85 procent skola vara liggande på nederlag såsom säkerhet för skatten, hvaremot tillverkaren äger utbekomma återstoden utan skattens erläggande. Storleken af det belopp, som tillverkaren sålunda må äga disponera, är naturligtvis beroende på skattens storlek och råbrännvinets pris. Detta sistnämnda torde knappt någon enda gång under de senare åren hafva nedgått under 13 öre, men äfven om det sjönke så lågt som till 11,5 öre, skulle värdet af 85 liter ändock betäcka skatten efter 65 öre för de disponerade 15 literna, och anser jag därför icke behöfligt att föreslå någon ändring i nyssnämnda §.

Brännvinstillverkningen har under de fyra senaste tillverkningsåren ökats högst betydligt; den utgjorde under tillverkningsåren 1893—1898 33 à 37 millioner liter, under åren 1898—1901 45 à 46 millioner liter, allt för år räknadt, och steg sistförflutna tillverkningsår 1901—1902 till öfver 49,000,000 liter. Att denna ökning icke föranledts endast af ökad konsumtion, framgår däraf, att vid innevarande tillverkningsårs början den 1 sistlidne oktober inelågo ej mindre än 15,000,000 liter brännvin å nederlag mot 6 à 8 millioner liter de tre närmast föregående åren och omkring 4,000,000 liter under normala förhållanden. Anledningen till den inträffade ökningen i tillverkning, som nu utmynnat i öfverproduktion, har däremot säkerligen varit förväntan på skatteförhöjning. Tillverkningen, som visserligen under hösten 1902 var afsevärdt mindre än under närmast föregående höst, kommer antagligen att ökas från och med det proposition aflåtes om förhöjning i skatten för att sedan, så snart skatteförhöjningen trädt i kraft, åter nedgå. Tillvaron inom landet af en betydlig kvantitet brännvin liggande på nederlag eller till fri disposition är vid genomförande af en skatteförhöjning en olägenhet så tillvida, att den högre

skatten ej blir effektiv, förr än det brännvin, som beskattats efter den lägre skattesatsen, blifvit förbrukadt. För att i möjligaste mån minska denna olägenhet bör därför höjningen i skatten inträda så fort ske kan och drabba allt brännvin, för hvilket, då skatteförhöjningen inträder, skatt är ogulden.

Den af skatteförhöjningen följande höjningen af restitutionsbeloppet vid utförsel eller denaturering af brännvin bör icke inträda samtidigt med skatteförhöjningen, emedan i sådant fall skatt för rätt betydliga belopp skulle komma att restitueras med 65 öre, oaktadt den ej blifvit erlagd med mera än 50 öre. Den högre restitutionen bör i stället inträda något senare och synes tidpunkten därför lämpligast kunna bestämmas på enahanda sätt som vid senaste skatteförhöjning år 1888, nämligen vid denaturering till den 1 nästkommande oktober och vid utförsel till den 1 januari 1904.»

Då utskottet af förut angifna skäl nu går att yttra sig öfver omnämnda del af den kungl. propositionen, får utskottet i sådant hänseende anföra, att den föreslagna höjningen af brännvinstillverkningsskatten synes utskottet vara en lämplig utväg att tillföra statsverket en del af de ökade inkomster, hvaraf detsamma visats vara i behof. Hvad beträffar frågan om tiden för tillämpningen af den höjda skatten har utskottet redan förut såsom sin åsikt uttalat, att skatteförhöjningen bör snarast möjligt träda i kraft; och finner utskottet icke något vara att erinra vid de af Kungl. Maj:t i detta afseende äfvensom i fråga om skatterestitutionen vid denaturering och utförsel af brännvin föreslagna bestämmelser.

Utskottet hemställer alltså:

1:o) att Riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition, såvidt densamma afser höjning af brännvinstillverkningsskatten, måtte besluta, att § 10 i gällande förordning angående villkoren för tillverkning af brännvin skall erhålla följande förändrade lydelse:

1. För brännvin, tillverkadt inom landet, skall efter afdrag af två procent, som äro skattefria, tillverkaren påföras skatt med 65 öre för hvarje liter af normalstyrka, hvarmed förstås brännvin, som vid + 15° å Celsii termometer innehåller 50 volymprocent alkohol.

2. Inbetalning af tillverkningsskatt verkställles i landtränteriet, dock hvarje gång icke för mindre än 1,500 liter.

3. Vid utförsel af brännvin må, efter hvad särskildt finnes stadgadt, åtnjutas restitution med 66,3 öre för hvarje

liter renadt och med 65 öre för hvarje liter icke renadt brännvin af normalstyrka.

4. Restitution af tillverkningskatt må under de villkor och den kontroll, Kungl. Maj:t vill föreskrifva, åtnjutas

för brännvin, som vid staten tillhörigt krutbruk användes för tillverkning af krut, afsedt för krigsbruk eller för öfningar i försvarsändamål;

för finkelolja, afsedd till tekniskt ändamål; samt för brännvin, som gjorts till förtäring obrukbart (denaturerats).

För brännvin, som denaturerats vid bränneri, där tillverkningsrätt gäller, må åtnjutas skattefrihet.

Afgift för undersökning af finkelolja i och för restitution af tillverkningskatt utgår med två öre och för denaturering af brännvin med ett öre för hvarje liter af normalstyrka.

2:o) att, vid bifall till hvad utskottet under 1:o) här ofvan hemställt, Riksdagen tillika måtte besluta,

a) att hvad sålunda i afseende å förhöjningen af brännvinstillverkningskatten stadgats skall lända till efterrättelse från och med dag, som af Kungl. Maj:t kungöres, samt att i skrifvelse till Kungl. Maj:t, jämte öfverlämnande af sitt sålunda fattade beslut, anhålla, det Kungl. Maj:t måtte, så fort ske kunde, förordna om beslutets trädande i kraft;

b) att skatt vid denaturering af brännvin skall intill den 1 oktober 1903 restitueras med 50 öre för litern; samt

c) att bestämmelserna angående den förhöjda restitutionen vid utförsel skola tillämpas från och med den 1 januari 1904.

Beträffande öfriga ofvan omförmälda, af Kungl. Maj:t föreslagna ändringar i gällande förordning angående villkoren för tillverkning af brännvin kommer

utskottet främdeles att afgifva utlåtande; hvilket utskottet härmed får för Riksdagen

3:o) anmäla.

Stockholm den 28 januari 1903.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.